

ת"פ 10256/07/17 - מדינת ישראל נגד טטיאנה מורה רודריגז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10256-07-17 מדינת ישראל נ' MORA RODRIGUEZ (עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשווילי

המאשימה

נגד

טטיאנה מורה רודריגז ע"י עו"ד אנדרה
רוזנטל

הנאשמת

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, התחזות, גניבה והכשלת שוטר. ואלו עובדות האישום:

ביום 12.6.17 נכנסה הנאשמת לישראל דרך מעבר הגבול בטאבה, תוך שהזדהתה באמצעות דרכון מזויף על שם AYA RODRIGUEZ DAYANA MARCELA. יחד עם הנאשמת היו שני גברים, אשר זהותם אינה ידועה (הנאשמת בעדותה לפני התייחסה אל השניים בשמות מיגל ואסניידר, ולשם הנוחות אתייחס אליהם בשמות אלו). במהלך שהייתה בישראל שכרה הנאשמת מכונית, ולשם כך השתמשה ברשיון נהיגה ספרדי מזויף, על שם SILVIA MERLANO RIZZI.

ביום 20.6.17 בשעות הבוקר הגיעו הנאשמת ושותפיה אל סמוך לעסק להמרת כספים (צ'יינג') ברחוב בן יהודה בירושלים, ושם הבחינו במר עבד אלע'פאר זעטרי (להלן: **המתלונן**), אשר פרע שם צ'קים שונים למזומן. המתלונן יצא מהעסק ובידו מעטפה ובה 37,000 ש"ח במזומן וכן צ'קים רבים על סך עשרות אלפי ש"ח (להלן: **המעטפה**) והנאשמת ושותפיה עקבו אחריו.

לאחר שסיים המתלונן מספר סידורים במרכז העיר, נכנס לרכבו שחנה בחניון, והניח את המעטפה על המושב שלצידו. הנאשמת נגשה אל המתלונן, הקישה על חלון מכוניתו ואמרה לו כי הפיל כסף על הארץ. המתלונן יצא מן המכונית, הביט על הארץ וראה כי יש שם מספר מטבעות - ואז גנבו הנאשמת והאחרים את המעטפה ונמלטו מהמקום. המתלונן רדף אחרי הנאשמת יחד עם שומר החניון, תפס אותה בסמוך ועיכב אותה עד שהגיעו שוטרים.

כאשר הגיעו למקום שוטרים, הנאשמת הציגה להם את רשיון הנהיגה המזויף על שם SILVIA MERLANO RIZZI, והזדהתה בפניהם בשם זה.

יריעת המחלוקת

הנאשמת הודתה כי נכנסה לישראל שלא כדין, באמצעות הדרכון המזויף וכי שכרה מכונית והזדהתה בפני השוטרים באמצעות רשיון הנהיגה המזויף. ביחס לאישום הגניבה השיבה, כי אכן היתה במגרש החניה והסבה את תשומת ליבו של המתלונן למטבעות שהיו על הרצפה, אך הכחישה כל קשר לגניבה. לטענתה, גם אם נראתה בחברתם של האחרים, לא ידעה דבר ביחס לתכניותיהם או כוונותיהם.

הראיות

הראיות המרכזיות שלחובת הנאשמת הן סרטוני מצלמות אבטחה, בהם נראים הנאשמת, מיגל ואסניידר עוקבים אחר המתלונן במקומות שונים במרכז העיר קודם לגניבה, ועדות המתלונן, אשר תיאר את הגניבה עצמה. ב"כ הנאשמת הסכים להגשת רוב חומר החקירה ללא שמיעת עדויות, ונשמעה רק עדותו של המתלונן.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

עבד אלע'פאר זעטרי, המתלונן

המתלונן עובד בחברת בנייה מזה עשרים שנה. ביום הארוע הגיע למרכז ירושלים לצורך סידורים שונים וחנה בחניון המוזיקה ברחוב הלל (ליד בית קצין העיר). תחילה הלך לחלפן כספים בבן יהודה 2, על מנת לפרוט למזומן צ'קים של עובדים בחברה. אצל החלפן קיבל סכום של 30,000 או 40,000 ש"ח במזומן, אותו הכניס למעטפה. משם הלך המתלונן לבנק מזרחי-טפחות הנמצא בסמוך ולסניף בנק הפועלים ברח' המלך ג'ורג' 16, על מנת להפקיד צ'קים של החברה.

לאחר שסיים המתלונן את סידוריו הלך לחניון דרך רחוב שמאי, שילם לשומר 20 ש"ח, נכנס למכוניתו, שם את המעטפה על הכסא לידו, הניע את הרכב והחל להתקדם, תוך כדי ניהול שיחה במכשיר הטלפון. כאשר החל לנסוע נגשה אליו הנאשמת (אותה זיהה באולם), הקישה על החלון, אמרה לו בעברית "סליחה נפל לך הכסף" והצביעה על הרצפה. המתלונן יצא מרכבו והתכופף לראות אם נפל לו משהו וראה על הארץ מספר מטבעות של שקל אחד ואגורות, אך לא לקח אותם. כאשר חזר המתלונן למכונית גילה, כי המעטפה ובה הכסף נעלמה. מלבד הכסף המזומן היו במעטפה גם צ'קים ומסמכים אחרים.

המתלונן יצא מהמכונית על מנת לחפש מסביב, שאל את השומר בחניון איפה הבחורה וזה הצביע לכיוון הירידה של רחוב הלל. המתלונן השאיר את המכונית מונעת וארנקו בתוכה, רץ אחרי הנאשמת לכיוון "כיכר החתולות", תפס אותה בחניון של גן העצמאות והזעיק משטרה.

המתלונן הבהיר בעדותו כי לא ראה את הנאשמת עד אשר הקישה על חלון מכוניתו.

עוד אמר המתלונן, כי מעבידו ספג את נזקי הגניבה, בשל היכרותם רבת השנים.

על פי התרשמותי מהמתלונן, יש לקבל את דבריו במלואם ולקבוע כי הדברים התרחשו כפי שתיאר אותם: ניכר במתלונן כי עשה מאמץ לדייק בעדותו ולתאר את מעשיו ביום הארוע בפירוט המקסימלי. המתלונן הקפיד לדייק בתיאור חלקה של הנאשמת, ולא ניסה לייחס לה יותר מאשר ידע לומר בודאות.

כך למשל, למרות שמן הראיות עולה שהנאשמת וחבריה עקבו אחרי המתלונן זמן מה קודם לגניבת המעטפה, המתלונן הבהיר כי לא ראה את הנאשמת עד אשר הקישה על חלון מכוניתו. המתלונן גם הבהיר, שלא ראה מי גנב את המעטפה וכיצד, אלא שיצא מהמכונית וכאשר חזר אליה גילה כי המעטפה נעלמה.

דברי המתלונן לא נשחקו בחקירתו הנגדית ולא נמצאה בהם כל סתירה או פרכה. הנאשמת גם לא הציעה בסיכומיה כל הסבר, למה יסבך אותה המתלונן בעבירה על לא עוול בכפה.

לא מצאתי ממש בקושי אליו הפנה ב"כ הנאשמת, כיצד אמרה הנאשמת למתלונן שכספו נפל בעברית, שפה בה לדבריה אינה שולטת: מדובר במספר מלים, אשר גם אדם אשר אינו שולט בשפה יכול לשנן ללא קושי.

סרטוני מצלמות אבטחה - ת/38-ת/40

סרטוני האבטחה הוגשו ללא הסתייגות. מדובר בראייה אובייקטיבית וברורה, ואיחס לה את מלוא המשקל. כמו כן, הסרטונים הוצגו לנאשמת בחקירותיה במשטרה, והיא זיהתה את עצמה ואת מיגל ואסניידר (בחקירותיה במשטרה לא התייחסה לאסניידר בשמו, אלא כאל "החבר של מיגל" ורק בעדותה לפני מסרה את שמו).

לצד סרטוני האבטחה, הוצגו גם דו"חות צפיה אשר סומנו ת/34 ות/35. גם דו"חות הצפייה הוגשו ללא הסתייגות. מעבר לכך אומר, כי צפיתי בסרטונים אל מול הדו"חות ועלה כי הם מדויקים וניתן להסתמך עליהם. אשר על כן אתן את מלוא המשקל לסרטונים ולדו"חות הצפייה.

בסרטונים מתוך בנק מזרחי טפחות ברחוב בן יהודה, המתעדים את הנעשה בסניף מזויות שונות, נראה המתלונן נכנס אל הבנק במונה זמן 10:29:54 ובידו שקית, כעשרים שניות לאחר מכן נכנס אחריו אסניידר (זוהו ע"י הנאשמת בת/31, ש' 108), לאחר כעשרים שניות נוספות, יצא אסניידר מהבנק וכדקה לאחר מכן, במונה זמן 10:31:47 נכנס מיגל (זוהו ע"י הנאשמת בת/31, ש' 122), והלך לכיוון אליו הלך המתלונן. כאשר יצא המתלונן את הבנק, נראה שוב מיגל כשהוא בעקבותיו. בחלק מן הסרטונים ניתן לזהות בבירור את המתלונן, אסניידר ומיגל, כשפניהם אל המצלמה.

בסרטון ממצלמות העירייה הממוקמות בפינת הרחובות בן יהודה ובן הלל, ניתן להוכיח בצורה ברורה בקשר בין הנאשמת למיגל ואסניידר: בסרטון נראה המתלונן נכנס אל הבנק במונה זמן 10:28:24, אחריו נכנס אסניידר (זוהו ע"י הנאשמת בת/32, ש' 56). כעבור כעשרים שניות אסניידר יצא מהבנק וחבר לנאשמת, אשר ישבה מחוץ לבנק והשניים הלכו מהמקום. מיד לאחר מכן, במונה זמן 10:30:13 הגיע מיגל (אשר זוהו ע"י הנאשמת בת/32, ש' 57), נכנס אל הבנק וכשהמתלונן יצא ממנו, מיגל יצא בעקבותיו והלך אחריו.

ישנם גם סרטונים נוספים מהם עולה הקשר בין הנאשמת ובין האחרים, מזויות שונות בהם הם נראים עוקבים אחר המתלונן ברחובות מרכז העיר. עם זאת, שני הסרטונים העיקריים (מזויותיהם השונות), עליהם עמדתי לעיל, מלמדים על הקשר בצורה הטובה ביותר, כאשר בסרטונים מתוך הבנק ניתן לזהות בבירור את המתלונן, את מיגל ואת אסניידר (שגם זוהו ע"י הנאשמת כפי שפורט) ואילו הסרטונים מחוץ לבנק מלמדים כיצד הנאשמת וחבריה עקבו אחר המתלונן במבט מרוחק יותר.

הנאשמת

הודעת הנאשמת מיום 20.06.17 שעה 21:41, ת/5:

הנאשמת אמרה, כי הגיעה לישראל מקולומביה כחמישה ימים לפני מעצרה. לדבריה, היא שהתה במלון בתל אביב והגיעה לישראל על מנת לטייל. ביום מעצרה הגיעה למרכז ירושלים על מנת לטייל וטענה כי לא פנתה אל המתלונן, לא דיברה עם אף אחד ולא עשתה דבר מהמיוחס לה.

הנאשמת אמרה, כי רישיון הנהיגה שנתפס ברשותה הוא של חברתה וסרבה להשיב על שאלות נוספות בהקשר זה.

הודעת הנאשמת מיום 22.06.17 שעה 15:10, ת/7:

הנאשמת סרבה להשיב כיצד נכנסה לישראל. הנאשמת אמרה, כי שמה הוא mora rodriguez yiseth Tatiana, זהו שמה היחיד וזהו השם שמופיע בדרכון עמו נכנסה לישראל ואשר נמצא בבית מלון בו התאכסנה בתל אביב. הנאשמת סרבה להשיב האם נכנסה לישראל באמצעות דרכון על שמה. לדברי הנאשמת היא הגיעה מקולומביה לבדה וטיילה בתל אביב ובירושלים. ביום מעצרה הגיעה מתל אביב לירושלים באוטובוס למרכז העיר וחיפשה חנות להחלפת כספים על מנת להמיר שטר של 100 דולר בכסף ישראלי ואז נעצרה. הנאשמת סרבה להשיב למי שיך רישיון הנהיגה שנתפס ברשותה (עמ' 5 ש' 120).

הנאשמת אמרה, כי הגיעה לישראל בשנת 2014 עם שני חבריה, גוסטבו ורוג'ר. הפעם הגיעה לישראל עם חברה מיגל וחבר נוסף שלו דרך מעבר יבשתי ממצרים והזדהתה בדרכון הקולומביאני שלה על שמה האמיתי (עמ' 8, ש' 218-224).

הנאשמת סרבה להשיב מי זו איה רודריגז דניאלה מרסלה, אשר על פי רישום הכניסות לישראל נכנסה יחד עם מיגל, (עמ' 9, ש' 253-255). בהמשך חקירתה הודתה הנאשמת כי נכנסה לישראל עם דרכון קולומביאני על שם איה רודריגז דיאנה מרסלה. לדבריה הדרכון אמור להיות במלון בו התארכה עם מיגל אך אינה זוכרת כיצד להגיע לשם (עמ' 10 ש' 281-293). הנאשמת אמרה ששכרה מכונית באמצעות רישיון הנהיגה של סילביה מרלנו ריזי ובאמצעות דרכון עם אותו השם (עמ' 11 ש' 311-312).

בהמשך חקירתה, סיפרה הנאשמת, כי למעשה הגיעה לישראל עם מיגל ועם חברו לאחר ששילמו לה כדי לקיים עמם יחסי מין וכדי ללוות אותם (עמ' 12, ש' 341-344). תיארה כי תפקידה היה להתחזות לבחורה שברישיון הנהיגה המזויף, לשכור עבורם רכב וללוות אותם, לא לקחה דבר מאף אחד (עמ' 13 ש' 378). ביום הגניבה מיגל וחברו עקבו אחרי אדם, ביקשו ממנה להתקדם קדימה, הם נותרו מאחוריה, וכך היא עשתה, עברה דרך החניון, אך לא שוחחה עם אף אחד.

הודעת הנאשמת מיום 25.06.17 שעה 13:57, ת/25:

הנאשמת אמרה, כי פגשה את מיגל במסגרת עבודתה בקולומביה לפני כחודש, כאשר חיפש להעסיק נשים בזנות. את חברו של מיגל פגשה לפני הנסיעה לישראל, כאשר השניים ביקשו ממנה להזדהות כאחרת ולשכור עבורם מכונית (עמ' 3 ש' 23). כשהיו השלושה בקהיר קיבלה ממיגל ומחברו את התעודות המזויפות.

הנאשמת הכחישה, כי השלושה תכננו להגיע יחד לישראל ולבצע מעשי שוד וגניבות. הנאשמת נשאלה אם לא חשבה כי יש דבר מה לא תקין בהתנהלותם של מיגל וחברו ואמרה כי חשדה ושאלה את מיגל על כך, אך הוא העביר את נושא השיחה (עמ' 9 ש' 256).

הנאשמת שבה ואמרה כי נכנסה לבנק על מנת להחליף כסף אך הפנו אותה לחנות להחלפת כספים וכי מיגל וחברו ביקשו ממנה להתקדם לפנייהם בחניון, עברה שם ואז מישהו רץ אליה ותפס אותה בחוזקה (עמ' 12 ש' 357-355). הנאשמת הכחישה כי דיברה עם המתלונן ואישרה כי הוא זה שתפס אותה.

הודעת הנאשמת מיום 27.06.17 שעה 14:16, ת/31:

הוצגו לנאשמת סרטונים אשר מתעדים את המעקב שלה ושל האחרים עוקבים אחרי המתלונן והנאשמת זיהתה את עצמה ואת חבריה, וכן את המתלונן.

עדות לפני (פרוטוקול מיום 9.11.17):

המתלוננת העידה, כי הגיעה לישראל מקולומביה עם חברה, מיגל אנחל ואדם נוסף בשם אסניידר (עמ' 16, ש' 16). את מיגל הכירה בקולומביה, והוא הציע לה לבוא איתו לישראל. לדבריה עבדה בקולומביה בזנות, ומיגל וחברו שלמו לה על מנת שתבוא עמם לישראל ותקיים עמם יחסי מין.

בבוקר יום הארוע הנאשמת והאחרים היו בתל אביב, יצאו מהמלון ונסעו לירושלים לראות את הכותל ואת ים המלח. השלושה הסתובבו בעיר, נכנסו לחנות של חלפן על מנת להחליף כסף והנאשמת קנתה חולצה וסוודר. השלושה הלכו יחדיו למגרש החניה, אך הנאשמת לא ידעה מה מעשייה של האחרים ומהן כוונותיהם. הנאשמת טענה, כי התקדמה לפני מיגל ואסניידר כפי שאמרו לה לעשות אך המשיכה ללכת, לא דיברה עם איש בחניון ולא גנבה כסף. כשיצאה מהחניון, תפס אותה המתלונן וחיפש עליה כסף עד שהגיעו שוטרים ועצרו אותה. הנאשמת הודתה, כי עשתה טעות ונכנסה למדינה באמצעות דרכון מזויף משום שהמצב בביתה היה קשה וטענה כי שיקרה תחילה בעניין משום שחששה שמיגל ואסניידר יפגעו במשפחתה (עמ' 14 ש' 25).

הנאשמת אמרה, כי לא שמה לב שחבריה עקבו אחרי מישהו. עוד אמרה, כי מעולם לא שוחחה עם המתלונן, וכי לא יכלה לפנות אליו בעברית, שכן שאינה דוברת את השפה.

הנאשמת טענה, כי לא נכנסה לשום בנק ביום מעצרה.

דין והכרעה

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי מהראיות עולה מעבר לספק שהמתלוננת והאחרים גנבו את המעטפה ממכונתו של המתלונן. אנמק:

סרטוני מצלמות האבטחה מראים, כי מיגל ואסניידר עקבו אחרי המתלונן כאשר נכנס לבנק מזרחי טפחות וכאשר יצא ממנו, כשהנאשמת עמם. הסרטונים גם מלמדים כי הנאשמת היתה כל העת עם מיגל ואסניידר.

הנאשמת אשרה בעדותה לפני ובאמרות החוץ שלה, כי היתה עם מיגל ואסניידר לאורך כל שעות הבוקר. באמרות החוץ שלה אף אשרה, כי השניים הלכו אחרי המתלונן. מכאן עולה, כי גם מקום בו נראה רק אחד מהשלושה עוקב אחרי המתלונן, השניים האחרים נמצאים בקרבת מקום.

לאחר שעקבו הנאשמת והאחרים אחרי המתלונן, השלושה הגיעו יחדיו לחניון בו חנה את מכונתו. אמנם הסרטונים אינם

מראים את המעקב לכל ארכו, אך לא יכול להיות ספק שאין מדובר בצירוף מקרים, שהשלושה הגיעו לחניון יחד עם המתלונן.

מעדות המתלונן עולה, כי הנאשמת הקישה על חלון המכונית ואמרה לו שהפיל כסף. המתלונן יצא מהמכונית על מנת לראות האם אכן הפיל את כספו וכשחזר למכונית גילה שהמעטפה ובה הכסף נגנבה.

מתוך מכלול הראיות עולה מסקנה אפשרית אחת, והיא כי הנאשמת, מיגל ואסניידר חברו יחדיו על מנת לגנוב מהמתלונן את המעטפה: השלושה ראו את המתלונן פורט צ'קים אצל החלפן, ראו כי יצא מהמקום עם סכום גדול במזומן ועקבו אחריו. כאשר הגיע המתלונן לחניון, הנאשמת אמרה לו שהפיל כסף, על מנת להסיח את דעתו ולגרום לו לצאת ממכוניתו, ואז שותפיה גנבו את המעטפה מהמכונית ונעלמו. לפיכך על הנאשמת לסתור את המסקנה העולה מן הראיות, או לכל הפחות להקים ספק באשמתה.

נסיבות הגעתה של הנאשמת לישראל מעלות חשד כי הגיעה למטרה לא כשרה, גרסתה נעדרת כל הגיון, נמצאו בה שקרים פוזיטיביים וסתירות ועדותה לפני לא עוררה כל אמון:

נסיבות הגעת הנאשמת

הנאשמת הגיעה לישראל תוך שימוש בדרכון מזויף על שם אחד. בישראל שכרה מכונית באמצעות רשיון נהיגה מזויף על שם אחר ומאמרות החוץ שלה עולה כי היה לה גם דרכון נוסף על אותו השם. מדובר בנסיבות המקימות יותר מאשר חשד, כי הנאשמת הגיעה לישראל למטרה לא כשרה. הסברה של הנאשמת, כי האחרים הביאו אותה עמם לישראל רק על מנת לקיים איתה יחסי מין בעבור תשלום, רחוק מלהשמע סביר. בוודאי שהסבר זה אינו עונה לשאלת הצורך בשימוש בתיעוד המזויף לצורך הכניסה לישראל ולשכירת מכונית.

התנהגות מפלילה ושקרים

הנאשמת הזדהתה לפני השוטרים בעת מעצרה בשם בדוי ובאמצעות רשיון נהיגה מזויף.

הנאשמת סתרה את עצמה בשאלה אם נכנסה לבנק או לא נכנסה לבנק (בעדותה לפני טענה שלא נכנסה לשום בנק ביום מעצרה, ואילו באמרות החוץ שלה, בת/25, ש' 325 ת/7, ש' 354 אמרה שנכנסה לבנק על מנת להמיר כסף ונאמר לה ללכת לחלפן).

הנאשמת טענה בחקירותיה כי אינה יודעת מה שם חברו של מיגל. לא ניתן לקבל את הטענה, שהנאשמת טיילה עם אדם במשך חמישה ימים ואינה יודעת מה שמו. מעבר לכך, בעדותה לפני הנאשמת אמרה כי שמו של אותו אדם הוא אסניידר. אמנם ספק רב אם זה שמו האמיתי של אותו אדם, אך לשם הנוחות התייחסתי אליו בשם זה.

הנאשמת התחמקה מלומר לשוטרים באיזה מלון שהתה.

חוסר הגיון

הנאשמת טענה כי עברה בחניון במקרה, יחד עם האחרים. והתקשיתי להבין למה שלושה תיירים תמימים יטיילו דווקא במגרש חניה. ומעבר לכך, קשה לקבל את ההנחה, שהשלושה, אשר עקבו אחר המתלונן קודם לכן, הגיעו באקראי

לחניון, בדיוק כאשר נגנב כספו של המתלונן.

סיכום

מן הראיות עולה מסקנה נסיבתית ברורה, כי הנאשמת וחבריה גנבו את המעטפה. מסקנה זו לא נסתרה על ידי המתלוננת, ואף לא נוצר בה כל ספק. לפיכך מרשיע את הנאשמת בגניבת המעטפה.

הנאשמת הודתה ביתר העבירות אשר יוחסו לה, כניסה לישראל שלא כדין, התחזות ושימוש בדרכון ורשיון נהיגה מזויפים, מה גם שהן עולות בבירור מגרסתה. לפיכך מרשיעה גם בעבירות אלו.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, במעמד הצדדים